

LIPSA DE PUBLICITATE A URMĂRIIRII PENALE CA GARANȚIE DE PROTEJARE A DREPTULUI LA VIAȚĂ PRIVATĂ

Daniel CRISTEA¹

Urmărirea penală reprezintă prima fază a procesului penal, în care organe judiciare adecvate exercită o funcție judiciară proprie materializată prin acte specifice, denumite acte de urmărire penală. Activitatea judiciară principală aferentă acestei funcții este activitatea de urmărire penală, exercitată de organele de urmărire penală, potrivit competențelor specifice și subsumată scopului procesului penal, de constatare a infracțiunilor și tragere la răspundere penală.

În faza urmăririi penale există și o altă activitate judiciară reglementată prin dispoziții speciale, cu privire la drepturile și libertățile fundamentale, din care face parte și dreptul la viața privată. Această activitate se exercită în faza urmăririi penale, în considerarea dispozițiilor CPP, de organele de urmărire penală, simultan cu activitatea de urmărire penală, responsabilitatea aparținând organelor de urmărire penală privind respectarea acestui drept la viața privată. Rolul organelor de urmărire penale în aplicarea activităților de urmărire penale, cu respectarea și protejarea dreptului la viața privată părților, este esențial și obligatoriu.

Nerespectarea dreptului la viața privată părților, în aplicarea activităților de urmărire penală, este sancționată de legislație administrativă, civilă, penală, cât și de CtEDO. Studiul dezbate și prezintă necesitatea lipsei de publicitate în faza de urmărire penală și rolul măsurilor, ca garanție de protejare a dreptului la viața privată.

Cuvinte-cheie: sistem juridic, urmărire penală, drept procesual penal, măsuri, drept la viața privată, sarcini.

THE LACK OF PUBLICITY OF CRIMINAL PROSECUTION AS A SAFEGUARD FOR THE PROTECTION OF THE RIGHT TO PRIVACY

Daniel CRISTEA¹

Criminal prosecution represents the first phase of the criminal process, during which appropriate judicial bodies exercise a judicial function through specific acts, known as acts of criminal prosecution. The main judicial activity associated with this function is the criminal prosecution itself, carried out by the prosecution authorities according to their specific competencies and aligned with the purpose of the criminal process — namely, the identification of offenses and the bringing of perpetrators to criminal liability.

During the criminal prosecution phase, there is also another judicial activity regulated by special provisions concerning fundamental rights and freedoms, including the right to privacy. This activity is carried out during the criminal prosecution phase, in accordance with the provisions of the Criminal Procedure Code (CPC), by the prosecution authorities, simultaneously with the prosecution activity. The responsibility for respecting this right to privacy lies with the prosecution authorities. Their role in conducting criminal prosecution activities while respecting and protecting the parties' right to privacy is essential and mandatory.

Failure to respect the right to privacy in the conduct of criminal prosecution activities is sanctioned by administrative, civil, and criminal legislation, as well as by the European Court of Human Rights (ECHR). The study discusses and presents the necessity of the lack of publicity during the criminal prosecution phase and the role of such measures as a safeguard for the protection of the right to privacy.

Keywords: legal system, criminal prosecution, criminal procedural law, measures, right to privacy, duties.

¹ Doctor în drept, comisar șef al Inspectoratului de Poliție Județean Buzău, România, postdoctoral, Academia „Ștefan cel Mare” a MAI (ROR: <https://ror.org/036kvxa54>); e-mail: academia@mai.gov.md, Republica Moldova; e-mail: cristeadaniel415@gmail.com; ORCID ID: 0000-0003-3036-1627

PhD, Chief Commissioner of Buzău County Police Inspectorate, Romania; Postdoctoral Studies at “Ștefan cel Mare” Academy of the MIA, (ROR: <https://ror.org/036kvxa54>); e-mail: academia@mai.gov.md, Republic of Moldova; e-mail: cristeadaniel415@gmail.com; ORCID: 0000-0002-5786-2619

INTRODUCERE

Funcția de urmărire penală se exercită de organele de urmărire penală (procuror și organele de cercetare penală), în timp ce funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei se exercită, în principal, de judecătorul de drepturi și libertăți în România, și de judecătorul de instrucție în R. Moldova și, în subsidiar, chiar de organele de urmărire penală. Obiectul acestei faze procesuale este prefigurat expres în cuprinsul art. 285 alin. (1) CPP ROM¹ [1], art. 252 CPP RM² [2]. Ce putem spune în acest sens, cerința strângerii probelor se materializează prin următoarele activități procesuale:

- identificarea probelor,
- administrarea probelor,
- aprecierea probelor.

În acest sens, art. 99 alin. (1) CPP ROM [1] stabilește că sarcina administrării probelor aparține în principal procurorului în acțiunea penală, iar potrivit art. 100, alin. (1) CPP RM [2], aparține organului de urmărire penală, dar și instanței, doar la cererea părților, prin procedeele probatorii prevăzute de cod.

Exclusivitatea organului judiciar în ceea ce privește administrarea probelor este echilibrată prin recunoașterea, pentru subiecții acțiunii penale (persoana vătămată, martori, învinuit, inculpat), a dreptului de a propune administrarea de probe, potrivit art. 100, alin. (3) CPP RM [2], dar pentru legislația din România, acest drept nu poate fi refuzat decât în condițiile restrictive ale art. 100 alin. (4) CPP ROM [1].

De asemenea, prin raportare la dispozițiile art. 103 alin. (1) CPP ROM [1], aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală, ca să aibă o valoare dinainte stabilită, sau prin raportare la dispozițiile art. 99 alin. (2) CPP RM [2], aprecierea probelor este lăsată la latitudinea organului de urmărire penală sau a instanței.

¹ **Art. 285 alin. (1) CPP ROM** - Urmărirea penală are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată.

² **Art. 252 CPP RM** - Urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia.

INTRODUCTION

The criminal prosecution function is exercised by the criminal prosecution bodies (the prosecutor and the criminal investigation bodies), while the function of safeguarding fundamental rights and freedoms of the individual is exercised primarily by the judge of rights and freedoms in Romania, and by the investigating judge in Moldova, and subsidiarily even by the criminal prosecution bodies.

The object of this procedural phase is expressly outlined in Article 285 paragraph (1) of the Romanian Criminal Procedure Code (CPC ROM)¹ [1], and Article 252 of the Moldovan Criminal Procedure Code (CPC RM)² [2]. In this regard, the requirement to gather evidence is materialized through the following procedural activities:

- identification of evidence,
- administration of evidence,
- evaluation of evidence.

In this sense, Article 99 paragraph (1) CPC ROM [1] establishes that the responsibility for administering evidence belongs primarily to the prosecutor in criminal proceedings, while according to Article 100 paragraph (1) CPC RM [2], it belongs to the criminal prosecution body, and to the court only at the request of the parties, through the evidentiary procedures provided by the code.

The exclusivity of the judicial body in administering evidence is balanced by recognizing, for the subjects of criminal proceedings (injured party, witnesses, suspect, defendant, etc.), the right to propose the administration of evidence, according to Article 100 paragraph (3) CPC RM [2]. In Romanian legislation, this right can only be refused under the restrictive conditions of Article 100 paragraph (4) CPC ROM [1].

Furthermore, according to Article 103 paragraph (1) CPC ROM [1], the evaluation of each piece of evidence is done by the criminal prosecution body, so that it has a predeter-

¹ **Article 285 paragraph (1) of the Romanian Criminal Procedure Code (CPC ROM)**: Criminal prosecution aims to gather the evidence necessary regarding the existence of criminal offenses, the identification of the persons who committed an offense, and the establishment of their criminal liability, in order to determine whether or not the case should be referred to trial.

² **Article 252 of the Moldovan Criminal Procedure Code (CPC RM)**: Criminal prosecution aims to collect the evidence necessary regarding the existence of the offense, the identification of the perpetrator, in order to determine whether or not the criminal case should be submitted to trial under the conditions of the law, and to establish the perpetrator's liability.

Această activitate de strângere a probelor este circumscrisă unui scop precis: pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Scopul fazei de urmărire penală în privința dreptului la viața privată este la rândul său subsumat îndeplinirii potrivit cu scopul general al procesului penal, prevăzut în art. 8 CPP ROM³ [1], respectiv art. 20 CPP RM⁴ [2].

Obiectul concret al urmăririi penale privește în principal latura penală a cauzei. El însă poate fi extins și cu privire la latura civilă, mai ales în situația în care acțiunea civilă trebuie exercitată din oficiu. Obiectul urmăririi penale, prefigurată la nivel legislativ în art. 285 CPP ROM, respectiv art. 253 CPP RM, se realizează în concret prin îndeplinirea unor activități specifice. Aceste activități privesc fapta, în sens de temei material atât al răspunderii penale, cât și al răspunderii civile, dar și persoana (ca subiect împotriva căruia se realizează tragerea la răspundere). Prin raportare la aceste aspecte complexe, realizarea obiectului urmăririi penale asigură aflarea adevărului

³ **Art. 8 CPP ROM.** Caracterul echitabil și termenul rezonabil al procesului penal - Organele judiciare au obligația de a desfășura urmărirea penală și judecata cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali, astfel încât să fie constatate la timp și în mod complet faptele care constituie infracțiuni, nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, iar orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii, într-un termen rezonabil.

⁴ **Art. 20 CPP RM. Desfășurarea procesului penal în termen rezonabil** - (1) Urmărirea penală și judecarea cauzelor penale se face în termene rezonabile. (2) Criteriile de apreciere a termenului rezonabil de soluționare a cauzei penale sînt: 1) complexitatea cazului; 2) comportamentul participanților la proces; 3) conduita organului de urmărire penală și a instanței de judecată; 31) importanța procesului pentru cel interesat; 4) vârsta de până la 18 ani a victimei. (3) Urmărirea penală și judecarea cauzelor penale privind infracțiunile de corupție și cele conexe actelor de corupție, în special privind infracțiunile prevăzute la art. 181-182 din Codul penal nr. 985/2002, a cauzelor penale în care sunt persoane aflate în arest, precum și minorii se fac de urgență și în mod prioritar. (4) Respectarea termenului rezonabil la urmărirea penală se asigură de către procuror, iar la judecarea cazului – de către instanța respectivă. (41) În cauzele penale prevăzute la art. 181-182 din Codul penal nr. 985/2002, urmărirea penală urmează a fi terminată într-un termen de cel mult 6 luni. Termenul de urmărire penală poate fi prelungit motivat de către procuror, cu informarea Procurorului General în cazul fiecărei prelungiri. Cauzele respective se examinează de către prima instanță în cel mult 4 luni, iar de către instanța de apel – în cel mult două luni, termene care pot fi prelunghite prin încheierea instanței respective.

mined value, or according to Article 99 paragraph (2) CPC RM [2], the evaluation of evidence is left to the discretion of the criminal prosecution body or the court.

This activity of gathering evidence is circumscribed to a specific purpose: to determine whether or not the case should be sent to trial. The purpose of the criminal prosecution phase regarding the right to private life is itself subordinated to fulfilling the general purpose of the criminal process, as provided in Article 8 CPC ROM³ [1], and Article 20 CPC RM⁴ [2].

The concrete object of criminal prosecution primarily concerns the criminal aspect of the case. However, it may also be extended to the civil aspect, especially in situations where the civil action must be exercised ex officio.

The object of criminal prosecution, outlined legislatively in Article 285 CPC ROM and Article 253 CPC RM, is concretely realized through the fulfillment of specific activities.

These activities concern the act itself, as

³ **Article 8 of the Romanian Criminal Procedure Code (CPC ROM):** Fairness and Reasonable Timeframe of Criminal Proceedings Judicial authorities are obliged to conduct criminal prosecution and trial while respecting procedural guarantees and the rights of the parties and procedural subjects, so that the facts constituting offenses are established in a timely and complete manner, no innocent person is held criminally liable, and any person who has committed an offense is punished according to the law, within a reasonable timeframe.

⁴ **Article 20 of the Moldovan Criminal Procedure Code (CPC RM):** Conduct of Criminal Proceedings Within a Reasonable Timeframe. 1. Criminal prosecution and trial of criminal cases shall be carried out within reasonable timeframes. 2. The criteria for assessing the reasonable timeframe for resolving a criminal case are: a. the complexity of the case; b. the behavior of the participants in the proceedings; c. the conduct of the criminal prosecution body and the court; d. the importance of the proceedings for the interested party; e. the victim's age, if under 18. 3. Criminal prosecution and trial of cases involving corruption offenses and those related to acts of corruption—especially those provided in Articles 181-182 of Criminal Code No. 985/2002—as well as cases involving individuals in detention and minors, shall be conducted urgently and with priority. 4. Ensuring a reasonable timeframe during criminal prosecution is the responsibility of the prosecutor, and during trial, of the competent court. 41. In criminal cases provided under Articles 181-182 of Criminal Code No. 985/2002, criminal prosecution must be completed within a maximum of 6 months. This period may be extended by the prosecutor with justification, and the General Prosecutor must be informed of each extension. These cases shall be examined by the first instance court within a maximum of 4 months, and by the appellate court within a maximum of 2 months—terms which may be extended by decision of the respective court.

prin furnizarea unui material probator necesar lămuririi cauzei, sub toate aspectele. Putem considera că scopul implicit al activității de strângere a probelor, ce alcătuiește obiectul fazei de urmărire penală, este garantarea atât a unei juste soluționări a cauzei penale, cât și respectarea și protejarea drepturilor și libertăților fundamentale, din care face parte și dreptul la viața privată.

METODOLOGIE

În vederea cercetării au fost aplicate o serie de metode, printre care metoda analitică, metoda logică, în cadrul căreia a fost utilizată tehnica inducției, cât și tehnica deducției, fiind clarificate situațiile actuale și normele care conduc la nerespectarea dreptului la viața privată părților, în faza urmăririi penale.

DISCUȚII ȘI REZULTATE

Lipsa de publicitate în faza urmăririi penale este o trăsătură esențială a acestei etape, prevăzută bineînțeles de legislație (art. 285 alin. (2) CPP ROM), în sensul în care activitățile desfășurate de organele de urmărire penală să nu fie accesibile publicului larg. Această lipsă de publicitate se transformă în confidențialitate, necesară pentru a proteja ancheta și probele obținute și de a evita influențarea martorilor sau a suspectilor, din punct de vedere al dreptului la viața privată.

Cu alte cuvinte, în această fază, legea prevede doar părților implicate și avocaților lor că pot avea acces limitat, existând bineînțeles interferențele cu dreptul la viața privată la anumite informații. Această lipsă de publicitate ar trebui să contribuie la eficientizarea și operativitatea anchetei, inclusiv prin intruziunea aplicată legal în viața privată, în situația în care se acordă cu scopul urmărit, necesară într-o societate democratică, prevăzută de lege și potrivit principiului proporționalității, și nu prin încălcarea acestui drept la viața privată.

Lipsa de publicitate în faza urmăririi penale permite organelor de urmărire penală să administreze probe în așa mod încât să garanteze protejarea dreptului la viața privată persoanelor implicate. Totuși, în anumite momente, legislațiile din cele două state conferă anumite drepturi părților, acces la unele probe, ca urmare a consultării dosarului, prezentării materialelor

the material basis for both criminal and civil liability, as well as the person (as the subject against whom liability is pursued).

In relation to these complex aspects, fulfilling the object of criminal prosecution ensures the discovery of the truth by providing the evidentiary material necessary to clarify the case in all its aspects.

We can consider that the implicit purpose of the activity of gathering evidence, which constitutes the object of the criminal prosecution phase, is to guarantee both a fair resolution of the criminal case and the respect and protection of fundamental rights and freedoms, including the right to private life.

METHODOLOGY

For the purpose of the research, several methods were employed, including the analytical method and the logical method, within which both induction and deduction techniques were used. These helped clarify the current situations and the legal norms that lead to violations of the right to privacy of the parties during the criminal investigation phase.

DISCUSSIONS AND RESULTS

The lack of publicity during the criminal investigation phase is a fundamental feature of this stage, clearly provided by legislation (article 285 paragraph (2) CPC ROM), meaning that the activities carried out by the criminal investigation bodies are not accessible to the general public. This lack of publicity becomes confidentiality, which is necessary to protect the investigation and the evidence obtained, and to prevent the influence of witnesses or suspects, in terms of the right to privacy.

In other words, during this phase, the law grants only the involved parties and their lawyers limited access, with inevitable interference in the right to privacy regarding certain information. This lack of publicity should contribute to the efficiency and operability of the investigation, including through legally applied intrusion into private life, provided it aligns with the intended purpose, is necessary in a democratic society, is prescribed by law, and respects the principle of proportionality—not by violating the right to privacy.

This lack of publicity during the criminal investigation phase allows the investigative authorities to manage evidence in a way that ensures the protection of the right to privacy of the individuals involved. However, at certain

la terminarea urmăririi penale, confruntărilor, prelungirii arestului preventiv, acces prin care se produce încălcarea dreptului la viața privată, prin divulgarea datelor. În acest sens putem vorbi și de principiul realității, care impune din partea organului de urmărire penală, pentru respectarea dreptului la viața privată, cu ocazia accesului la unele probe, un grad considerabil de control. Interesul specific autorității este al dominației actului în sine, a modului și a formelor suplimentare de control, care trebuie să le depășească și pe cele suspectate de a fi încălcate, indispensabile oricărui organ de urmărire penală. Controlul suplimentar se dezvoltă ca urmare a interesului, de respectare a dreptului la viața privată și a accesului la probele cauzei, prevăzute a fi desfășurate, de legislație. Acest control de dominație a activității este numit represiune suplimentară datorită acestei realități, de garanție a protejării dreptului la viața privată. Acest control asupra activității, de respectare a dreptului la viața privată, cu ocazia accesului la probe, poate fi considerat echivalent cu inteligența, deși termenul inteligență are semnificații diferite. Una dintre aceste semnificații este, odată cu informația procesată, produsul dezvoltării de informații, ceea ce se presupune, prin selecția și evaluarea informațiilor, pentru a răspunde aplicării în aceeași procedură a ambelor activități, cu ocazia accesului la probe și a protejării dreptului la viața privată. În acest sens putem vorbi de o inteligență tactică a organului de urmărire penală.

În conformitate cu legislația, nu este ușor să diferențiezi și să respecti în același timp ambele activități, fără a încălca pe niciunul dintre ele. Sensul construirii unei poziții a acțiunii se desfășoară ca urmare a unei activități de inteligență, organul de urmărire penală având rolul stabilit de dinainte în vederea obținerii rezultatului scontat (de ex: cu ocazia consultării dosarului în faza urmăririi penale, procedură acceptată de legislație, art. 94 CPP ROM, nu prevede anonimizarea datelor. Forma de nedivulgare a datelor rămâne la posibilitatea, neconferită de legislație, asupra modului de anonimizare, organului de urmărire penală). Cu toate acestea, conceptul de inteligență este asociat în mod tradițional cu activitatea desfășurată corespunzător sau ca urmare a rezultatelor obținute (de ex., în cazul confruntărilor) și mai puțin pentru respectarea și protejarea datelor celorlalte părți, din punct de vedere al dreptului la viața privată.

moments, the legislation of both states grants specific rights to the parties, such as access to certain pieces of evidence through case file consultation, presentation of materials at the end of the investigation, confrontations, or the extension of preventive detention. These forms of access may result in violations of the right to privacy through the disclosure of personal data.

In this context, we can refer to the principle of reality, which requires the investigative authority to exercise a considerable degree of control to ensure respect for the right to privacy when granting access to certain evidence. The authority's specific interest lies in dominating the act itself, the manner in which it is conducted, and the additional forms of control that must go beyond those legally permitted to be breached - an indispensable aspect of any investigative body.

This additional control develops from the need to respect the right to privacy and manage access to case evidence as prescribed by law. This dominance over the activity is referred to as “supplementary repression,” a concept rooted in the reality of guaranteeing the protection of the right to privacy.

This control over the activity - ensuring respect for the right to privacy during access to evidence - can be considered equivalent to intelligence, although the term “intelligence” carries different meanings. One such meaning, once information is processed, is the product of informational development, which implies the selection and evaluation of data to respond to the simultaneous application of both activities: access to evidence and protection of privacy. In this sense, we can speak of tactical intelligence on the part of the investigative authority.

According to legislation, it is not easy to differentiate and simultaneously respect both activities without violating either. The construction of a procedural position unfolds as a result of an intelligence-driven activity, with the investigative authority having a predetermined role aimed at achieving the desired outcome (e.g., during case file consultation in the investigation phase—a procedure accepted by law, Article 94 CPC ROM - which does not provide for data anonymization. The form of non-disclosure remains at the discretion of the investigative body, although not granted by law).

Nevertheless, the concept of intelligence is traditionally associated with properly conducted activity or the results obtained (e.g., in the case of confrontations), and less with the respect and protection of other parties' data in terms of the right to privacy. This may explain why investiga-

Acest lucru ar putea explica de ce organele de urmărire penală nu pun preț uneori pe divulgarea datelor, ca și mod de garanție privind protejarea dreptului la viața privată.

Chiar dacă prevenirea și represiunea tind să dispară sau cel puțin nu mai sunt complet separate, tehnicile de investigare proactive în faza urmăririi penale sunt aplicate pentru a colecta și analiza informații despre tendințele și riscurile criminalității, precum și despre structurile criminale și actele pregătitoare, nu să vină și în sprijinul garanțiilor de protejare a dreptului la viața privată, ca formă și asupra acestui drept, în faza urmăririi penale. În nevoia de a proba pe orice cale activitatea infracțională, uneori organele de urmărire penală nu mai iau în considerare respectarea și protejarea acestui drept la viața privată.

Lupta împotriva faptelor săvârșite implică în faza urmăririi penale colectarea, folosirea și utilizarea unor cantități masive de date, informații din cele mai diverse care sigur interferează cu viața privată, întrucât pot interveni în intimitatea persoanei. Sigur colectarea, folosirea, utilizarea datelor nu ar pune probleme ca urmare a activităților din faza urmăririi penale, dacă nu ar fi încălcat dreptul la viața privată. Tocmai, garantarea protejării dreptului la viața privată este urmărită de legislații ca o soluție adecvată desfășurării activităților. Colectarea de informații nu este legată de o anumită infracțiune, fiind îndreptată spre identificarea riscurilor în acest domeniu infracțional, care a devenit din ce în ce mai relevantă. Cu toate acestea, în mod tradițional, CPP-urile nu reglementează aceste activități, deoarece sunt considerate în afara procedurii penale. Pe de altă parte, în România și R. Moldova nu sunt reglementate competențe și condiții pentru a duce la îndeplinire măsuri al căror scop este identificarea riscurilor și instituirea strategiilor preventive, deoarece în mod tradițional protecția vieții private în general a fost luată în considerare doar în cadrul cercetărilor penale și nu în cadrul activităților conduse de informații, care bineînțeles se obțin în faza urmăririi penale.

Se pare că pentru obiective preventive pe lângă obținerea informațiilor în vederea obținerii probelor cauzelor, concluzia care se trage despre planificarea strategică asupra obiectivelor, este că majoritatea tipurilor de informații sunt

active authorities sometimes do not place sufficient value on data disclosure as a means of guaranteeing the protection of the right to privacy.

Even though prevention and repression tend to fade or are at least no longer entirely distinct, proactive investigative techniques during the criminal investigation phase are applied to collect and analyze information about crime trends and risks, as well as criminal structures and preparatory acts—not to support guarantees for the protection of the right to privacy, either in form or substance, during this phase. In the pursuit of proving criminal activity by any means, investigative bodies sometimes disregard the respect and protection of this right to privacy.

The fight against criminal acts during the investigation phase involves the collection, use, and processing of massive amounts of data and diverse information that undoubtedly interferes with private life, as it may intrude upon personal intimacy. Certainly, the collection, use, and processing of data would not pose problems as a result of investigative activities if the right to privacy were not violated. In fact, the guarantee of privacy protection is pursued by legislation as an appropriate solution for conducting such activities.

Information gathering is not tied to a specific offense but is directed toward identifying risks in the criminal domain, which has become increasingly relevant. Nevertheless, traditionally, Criminal Procedure Codes (CPC) do not regulate these activities, as they are considered outside the scope of criminal procedure. Furthermore, in Romania and Moldova, there are no regulated competencies or conditions for implementing measures aimed at identifying risks and establishing preventive strategies, since traditionally, the protection of private life has been considered only within the framework of criminal investigations - not within intelligence-led activities, which, of course, are conducted during the investigation phase.

It appears that for preventive objectives, alongside gathering information to obtain evidence in cases, the conclusion drawn about strategic planning is that most types of information are used for surveillance and monitoring of communications, tracking geographic location devices, covert audio and video surveillance, image processing, data extraction and matching, filtering and intercepting networks, thermal imaging technology, and many other tracking devices. During intelligence activities carried out in the criminal investigation phase,

utilizate pentru supravegherea și monitorizarea comunicațiilor, pentru a urmări dispozitivele de localizare geografică, supraveghere acustică și video secretă, prelucrarea imaginilor, extragerea de date și potrivirea, filetarea și interceptarea rețelei, tehnologia imagisticii termice, precum și multe alte dispozitive de urmărire. În cadrul activităților de informații desfășurate în faza urmăririi penale, organele de urmărire penale recurg la toate tipurile posibile de mijloace tehnice disponibile, în funcție de resursele financiare, potrivit evaluărilor fiecărui caz în parte. Practicile urmate în vederea obținerii informațiilor în faza urmăririi penale nu intră în sfera de aplicare a acestui studiu, întrucât au fost protejate de garantarea confidențialității, și nu ar trebui să pună probleme. În vederea divulgării de astfel de date, CP ROM/RM (art. 226⁵, art.

⁵ Art. 226 CP ROM. Violarea vieții private. (1) Atingerea adusă vieții private, fără drept, prin fotografierea, captarea sau înregistrarea de imagini, ascultarea cu mijloace tehnice sau înregistrarea audio a unei persoane aflate într-o locuință sau încăpere ori dependință ținând de aceasta sau a unei convorbiri private se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă. (2) Divulgarea, difuzarea, prezentarea sau transmiterea, fără drept, a sunetelor, convorbirilor ori a imaginilor prevăzute în alin. (1), către o altă persoană sau către public, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă. (21) Divulgarea, difuzarea, prezentarea sau transmiterea, în orice mod, a unei imagini intime a unei persoane identificate sau identificabile după informațiile furnizate, fără consimțământul persoanei înfățișate, de natură să provoace acesteia o suferință psihică sau să aducă atingere imaginii sale, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă. (22) Prin imagine intimă se înțelege orice reproducere, indiferent de suport, a imaginii unei persoane nude, care își expune total sau parțial organele genitale, anusul sau zona pubiană sau, în cazul femeilor, și sânii, ori care este implicată într-un raport sexual sau act sexual. (3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. (4) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută la alin. (1) și (2) săvârșită: a) de către cel care a participat la întâlnirea cu persoana vătămată în cadrul căreia au fost surprinse sunetele, convorbirile sau imaginile, dacă justifică un interes legitim; b) dacă persoana vătămată a acționat explicit cu intenția de a fi văzută ori auzită de făptuitor; c) dacă făptuitorul surprinde săvârșirea unei infracțiuni sau contribuie la dovedirea săvârșirii unei infracțiuni; d) dacă surprinde fapte de interes public, care au semnificație pentru viața comunității și a căror divulgare prezintă avantaje publice mai mari decât prejudiciul produs persoanei vătămate. (41) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută la alin. (21) dacă făptuitorul surprinde săvârșirea unei infracțiuni sau contribuie la dovedirea săvârșirii unei infracțiuni. (5) Plasarea, fără drept, de mijloace tehnice de înregistrare audio sau video, în scopul săvârșirii faptelor prevăzute în alin. (1) și alin. (2), se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

- Cauze CtEDO conexe: Bucur și Toma c. Români

investigative bodies resort to all available technical means, depending on financial resources and the specific evaluation of each case.

The practices followed for obtaining information during the investigation phase do not fall within the scope of this study, as they are protected by confidentiality guarantees and should not raise concerns. For the disclosure of such data, the Romanian and Moldovan Criminal Codes (art. 226⁵, art. 227⁶ CPC ROM [1]; art. 177⁷ CPC RM [3]) regulate criminal lia-

⁵ **Article 226 CP ROM – Violation of Private Life.** 1. Unauthorized infringement of private life through photographing, capturing, or recording images, technical listening, or audio recording of a person located in a dwelling, room, or annex thereof, or of a private conversation, is punishable by imprisonment from one month to six months or by a fine. 2. Unauthorized disclosure, broadcasting, presentation, or transmission of the sounds, conversations, or images referred to in paragraph (1) to another person or to the public is punishable by imprisonment from three months to two years or by a fine. 21 Disclosure, broadcasting, presentation, or transmission, in any form, of an intimate image of an identified or identifiable person based on the information provided, without the consent of the person depicted, which causes psychological suffering or harms their reputation, is punishable by imprisonment from six months to three years or by a fine. 22 An intimate image is defined as any reproduction, regardless of format, of a nude person exposing fully or partially their genitals, anus, or pubic area, or in the case of women, also the breasts, or who is involved in a sexual act or intercourse. 3. Criminal proceedings are initiated upon the prior complaint of the injured party. 4. The acts described in paragraphs (1) and (2) do not constitute an offense if committed: a) by a person who participated in the meeting with the injured party during which the sounds, conversations, or images were captured, provided a legitimate interest is justified; b) if the injured party explicitly acted with the intention of being seen or heard by the perpetrator; c) if the perpetrator captures the commission of a crime or contributes to proving the commission of a crime; d) if the perpetrator captures facts of public interest that are significant to community life and whose disclosure presents public benefits greater than the harm caused to the injured party. 41 The act described in paragraph (21) does not constitute an offense if the perpetrator captures the commission of a crime or contributes to proving the commission of a crime. 5. Unauthorized placement of audio or video recording devices for the purpose of committing the acts described in paragraphs (1) and (2) is punishable by imprisonment from one to five years.

- Related ECtHR Cases: Bucur and Toma v. Romania, January 8, 2013, No. 40238/02; Von Hannover v. Germany (No. 2), February 7, 2012, Nos. 40660/08 and 60641/08; Axel Springer AG v. Germany, February 7, 2012, No. 39954/08; Marina v. Romania, May 26, 2020, No. 50469/14; Calmanovici v. Romania, July 1, 2008, No. 42250/02, paras. 111, 130–132; Ovidiu Cristian Stoica v. Romania, April 24, 2018, No. 55116/12; Amarandei and Others v. Romania, April 26, 2016, No. 1443/10; Gruia Stoica v. Romania, September 24, 2019, No. 53179/14; Toma v. Romania, February 24, 2009, No. 42716/02.

- Correlative Legislation: articles 60, 61, 174, and 184 of the Criminal Code.

227⁶ CP ROM [1], art. 177⁷ CP RM [3]) a reglemen-

ei, din 8 ianuarie 2013, nr. 40238/02; Von Hannover c. Germaniei nr. 2, din 7 februarie 2012, nr. 40660/08 și 60641/08; Axel Springer AG c. Germaniei, din 7 februarie 2012, nr. 39954/08; Marina c. României, din 26 mai 2020, nr. 50469/14; Calmanovici c. României, din 1 iulie 2008, nr. 42250/02, par. 111, 130-132; Ovidiu Cristian Stoica c. României, din 24 aprilie 2018, nr. 55116/12; Amarandei și alții c. României, din 26 aprilie 2016, nr. 1443/10; Gruia Stoica c. României, din 24 septembrie 2019, nr. 53179/14; Toma c. României, din 24 februarie 2009, nr. 42716/02.

- Legislație corelativă: art. 60, art. 61, art. 174, art. 184 CP.
- Legislație conexasă: art. 26 alin. (1) C. Rom.; art. 8 CEDO; art. 7, art. 8 CDFUE.

- Dezlegarea unor chestiuni de drept:
 - √ HP. Î.C.C.J., DEC. nr. 51/2021 (M. Of. nr. 1050 din 3 noiembrie 2021): „tipicitatea infracțiunii de violare a vieții private în modalitatea incriminată de art. 226 alin. (2) din Codul penal nu este condiționată de deținerea unor sunete, convorbiri ori imagini realizate fără drept, prin fotografierea, captarea sau înregistrarea de imagini, ascultarea cu mijloace tehnice sau înregistrarea audio a unei persoane aflate într-o locuință sau încăpere ori dependență ținând de acestea sau a unei convorbiri private.”

În: Cristea D., Codul penal. Codul de procedură penală. Iași, Editura Lumen, 2024, p.131-132.

⁶ **Art. 227 CP ROM. Divulgarea secretului profesional.**

(1) Divulgarea, fără drept, a unor date sau informații privind viața privată a unei persoane, de natură să aducă un prejudiciu unei persoane, de către acela care a luat cunoștință despre acestea în virtutea profesiei ori funcției și care are obligația păstrării confidențialității cu privire la aceste date, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă. (2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

- Cauze CtEDO conexe: Bucur și Toma c. României, din 8 ianuarie 2013, nr. 40238/02; Gruia Stoica c. României, din 24 septembrie 2019, nr. 53179/14.

- Legislație corelativă: art. 60, art. 61, art. 174, art. 175 CP.
- Legislație conexasă:

- √ art. 27 Legea nr. 51 din 29 iulie 1991 privind securitatea națională a României, republicată (M. Of. nr. 190 din 18 martie 2014);

- √ art. 45 alin. (6) Legea nr. 51 din 7 iunie 1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată (M. Of. nr. 440 din 24 mai 2018);

- √ art. 15-16 Legea nr. 455 din 18 iulie 2001 privind semnătura electronică (M. Of. nr. 316 din 30 aprilie 2014);

- √ art. 69 Legea nr. 487 din 11 iulie 2002 sănătății min-tale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice (M. Of. nr. 652 din 13 septembrie 2012);

- √ art. 37 alin. (1) Legea drepturilor pacientului nr. 46 din 21 ianuarie 2003 (M. Of. nr. 51 din 29 ianuarie 2003);

- √ Legea nr. 506 din 17 noiembrie 2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice (M. Of. nr. 1101 din 25 noiembrie 2004);

- √ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor

bility and corresponding sanctions for authorities, serving as a safeguard for the protection of the right to privacy.

All types of databases can be accessed by criminal investigation bodies or requested from authorities that hold information necessary for activities during the criminal investigation phase. Databases may be accessed directly. Information protection is managed by each

- Related Legislation: article 26 paragraph (1) of the Romanian Constitution; article 8 of the European Convention on Human Rights (ECHR); articles 7 and 8 of the Charter of Fundamental Rights of the European Union (CFREU).

- Clarification of Legal Issues:

- √ High Court of Cassation and Justice, Decision No. 51/2021 (Official Gazette No. 1050 of November 3, 2021): “The legal classification of the offense of violation of private life, as incriminated under Article 226 paragraph (2) of the Criminal Code, is not conditioned by the possession of sounds, conversations, or images obtained unlawfully through photographing, capturing or recording images, technical listening, or audio recording of a person located in a dwelling, room, or annex thereof, or of a private conversation.”

Source: Cristea, D., Criminal Code. Criminal Procedure Code. Iași: Lumen Publishing House, 2024, pp. 131–132.

⁶ **Article 227 CP ROM – Disclosure of Professional Confidentiality.** 1. The unauthorized disclosure of data or information regarding a person’s private life, which may cause harm to that person, by someone who became aware of such data through their profession or official position and who is obligated to maintain confidentiality, is punishable by imprisonment from 3 months to 3 years or by a fine. 2. Criminal proceedings are initiated upon the prior complaint of the injured party.

- Related ECtHR Cases: Bucur and Toma v. Romania, January 8, 2013, No. 40238/02; Gruia Stoica v. Romania, September 24, 2019, No. 53179/14;

- Correlative Legislation: articles 60, 61, 174, and 175 of the Criminal Code

- Related Legislation:

- √ article 27 of Law No. 51 of July 29, 1991 on National Security of Romania, republished (Official Gazette No. 190 of March 18, 2014)

- √ article 45 paragraph (6) of Law No. 51 of June 7, 1995 on the Organization and Practice of the Legal Profession, republished (Official Gazette No. 440 of May 24, 2018)

- √ articles 15–16 of Law No. 455 of July 18, 2001 on Electronic Signatures (Official Gazette No. 316 of April 30, 2014)

- √ article 69 of Law No. 487 of July 11, 2002 on Mental Health and Protection of Persons with Mental Disorders (Official Gazette No. 652 of September 13, 2012)

- √ article 37 paragraph (1) of the Patient Rights Law No. 46 of January 21, 2003 (Official Gazette No. 51 of January 29, 2003)

- √ Law No. 506 of November 17, 2004 on the Processing of Personal Data and the Protection of Privacy in the Electronic Communications Sector (Official Gazette No. 1101 of November 25, 2004)

tat răspunderea penală și sancțiunile aferente autorităților, ca garanție de protejare a dreptului la viața privată.

Cu referire la bazele de date, toate tipurile pot fi accesate de către organele de urmărire penală sau solicitate autorităților deținătoare de informații necesare activităților în faza urmăririi penale. Bazele de date pot fi accesate direct. Protecția informațiilor este controlată de fiecare sistem, cu înregistrarea operațiilor efectuate de organul de urmărire penală, în dosarul ce face obiectul verificărilor, creându-se astfel controlul accesării și obținerii informațiilor. Răspunderea asupra accesului

date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (J.O. L 119 din 4 mai 2016);

√ art. 9, 27-28, 39 Legea 363 din 28 decembrie 2018 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării, urmăririi penale și combaterii infracțiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative și de siguranță, precum și privind libera circulație a acestor date (M. Of. nr. 13 din 7 ianuarie 2019);

√ art. 26 alin. (1) C. Rom.; art. 8 par. 1 CEDO; art. 7, art. 8 CDFUE.

În: Cristea D., Codul penal. Codul de procedură penală. Iași, Editura Lumen, 2024, p.133.

7 Art. 177 CP RM. Încălcarea inviolabilității vieții personale. (1) Culegerea ilegală sau răspândirea cu bună-știință a informațiilor, ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al altei persoane fără consimțământul ei, se pedepsește cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore. (11) Culegerea ilegală a informațiilor menționate la alin.(1), fără consimțământul persoanei, cu utilizarea mijloacelor tehnice speciale destinate pentru obținerea ascunsă a informației, se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 750 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore. (2) Răspândirea informațiilor menționate la alin.(1): a) într-un discurs public, prin mass-media; b) prin folosirea intenționată a situației de serviciu; c) din motive de prejudecată; d) prin intermediul tehnologiilor informaționale ori al comunicațiilor electronice, se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 1 an, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani, cu amendă, aplicată persoanei juridice, în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale. (3) Răspândirea informației cu caracter sexual, incluzând imagini și înregistrări cu conținut sexual, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale, în scop de răzbunare, ură, înjosire sau lezare a onoarei și demnității persoanei, se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

system, with all operations being logged—such as the investigating authority, the case file under review—thus creating a traceable control over access and data retrieval. Responsibility for accessing databases lies with the criminal investigation body that performed the access.

Additionally, photographs stored in databases are considered sensitive data under data protection laws, as they allow for the identification of individuals. Generally, the legislation in Romania and Moldova permits criminal investigation bodies to access public or private

√ Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of April 27, 2016 on the Protection of Natural Persons with Regard to the Processing of Personal Data and on the Free Movement of Such Data, repealing Directive 95/46/EC (OJ L 119 of May 4, 2016)

√ articles 9, 27-28, and 39 of Law No. 363 of December 28, 2018 on the Protection of Natural Persons Regarding the Processing of Personal Data by Competent Authorities for the Prevention, Detection, Investigation, Prosecution, and Combating of Crimes or for the Execution of Sentences, Educational and Safety Measures, and on the Free Movement of Such Data (Official Gazette No. 13 of January 7, 2019)

√ article 26 paragraph (1) of the Romanian Constitution; article 8 paragraph 1 of the European Convention on Human Rights (ECHR);

√ articles 7 and 8 of the Charter of Fundamental Rights of the European Union (CFREU)

Source: Cristea, D., Criminal Code. Criminal Procedure Code. Iași: Lumen Publishing House, 2024, p. 133.

⁷ Article 177 CP RM – Violation of the Inviolability of Personal Life. 1.The unlawful collection or intentional dissemination of information protected by law concerning the personal life of another person, which constitutes a personal or family secret, without their consent, is punishable by a fine of up to 650 conventional units or by unpaid community service from 180 to 240 hours. 11 The unlawful collection of the information mentioned in paragraph (1), without the person's consent, using special technical means intended for covert information gathering, is punishable by a fine ranging from 550 to 750 conventional units or by unpaid community service from 200 to 240 hours. 2.The dissemination of the information mentioned in paragraph (1): a) in a public speech or through mass media; b) through intentional use of one's professional position; c) for reasons of prejudice; d) via information technologies or electronic communications, is punishable by a fine ranging from 550 to 850 conventional units, or by disqualification from holding certain positions or engaging in specific activities for a period of one year, or by unpaid community service from 180 to 240 hours, or by imprisonment for up to 2 years. Legal entities may be fined between 2,000 and 3,000 conventional units. 3. The dissemination of sexually explicit information, including images and recordings with sexual content, especially via information technologies, for the purpose of revenge, hatred, humiliation, or harming the honor and dignity of a person, is punishable by a fine ranging from 550 to 850 conventional units, or by unpaid community service from 180 to 240 hours, or by imprisonment for up to 2 years.

la bazele de date revine organului de urmărire penală care a accesat baza de date.

De asemenea, fotografiile din bazele de date sunt, în conformitate cu legea protecției datelor, date sensibile, deoarece permit identificarea persoanelor. În general, legislațiile din România și R. Moldova permit organului de urmărire penală să acceseze baze de date publice sau private open source, baze de date cu amprente digitale, registre de identitate, registre auto, sisteme de informații precum Europol sau Interpol, date despre vamă, arme, registrul și indexul dosarului poliției criminale; în astfel de cazuri agenții de aplicare a legii pot accesa direct bazele de date sau înregistrările respective, fără un mandat, dar accesul este supus anumitor controale, parole sau autorizații interne. Pentru a avea acces la această bază de date, autoritatea competentă de aplicare a legii a permis accesul la bazele de date, tocmai pentru prevenirea, detectarea sau investigarea infracțiunilor, cu respectarea confidențialității datelor, ca și garanție de protejare a dreptului la viața privată. Tocmai, în astfel de situații informațiile obținute sunt obligatoriu menționate în dosarul penal aflat pe rol. Nu de multe ori, informațiile au fost dezvăluite ca urmare a informării presei, cu ocazia prezentării de către Parchete a cazurilor complexe sau cu impact mediatic major. În astfel de situații se creează încălcarea unor drepturi, printre care și dreptul la viața privată. De exemplu, în cauza *Brisic c. României* [4], procurorul, într-un comunicat de presă oficial, a prezentat informații despre o presupusă infracțiune, din ancheta penală aflată în faza urmăririi penale. Întrucât s-a dovedit încălcarea dreptului la viața privată, s-a desfășurat o cercetare și s-a constatat că procurorul a săvârșit două abateri disciplinare, fiind destituit și revocat din funcția pe care o deținea.

Prezentarea probelor sau informațiilor în faza urmăririi penale, poate consta în încălcarea dreptului la viața privată în astfel de situații. De exemplu, situația în care organul de urmărire penală permite pentru mass-media accesul la activitățile de urmărire penală (cauza *Banco de Finanzas e Inversiones S.L. c. Spaniei* [5] - s-a permis reprezentanților presei participarea cu ocazia efectuării percheziției, datele și imaginile fiind prezentate ulterior în presă).

open-source databases, fingerprint databases, identity registries, vehicle registries, information systems such as Europol or Interpol, customs data, weapons records, and the criminal police case registry and index. In such cases, law enforcement agents may access these databases or records directly without a warrant, although access is subject to certain controls, passwords, or internal authorizations.

To access such databases, the competent law enforcement authority grants permission specifically for the prevention, detection, or investigation of crimes, while ensuring data confidentiality as a safeguard for the right to privacy. In these situations, the information obtained must be mandatorily included in the active criminal case file.

However, information has often been disclosed as a result of press briefings, especially when prosecutors present complex cases with significant media impact. In such instances, rights may be violated—including the right to privacy. For example, in the case of *Brisic v. Romania* [4], the prosecutor, in an official press release, disclosed information about an alleged offense from an ongoing criminal investigation. Since this was found to be a violation of the right to privacy, an inquiry was conducted, and it was determined that the prosecutor had committed two disciplinary offenses, resulting in dismissal and removal from office.

The presentation of evidence or information during the criminal investigation phase may constitute a violation of the right to privacy in certain situations. For example, when the investigative authority allows media access to criminal investigation activities (as in the case *Banco de Finanzas e Inversiones S.L. v. Spain* [5], where media representatives were permitted to attend a search operation, and the data and images were later published in the press).

As a measure, authors Mihai Olariu and Cătălin Marin state that “the lack of publicity during the criminal investigation phase is manifested by the impossibility for any citizen to know the details of the investigation” [6, p. 16]. Furthermore, author Daniel Cristea [7, p. 84] emphasized the obligation throughout the entire criminal investigation phase to maintain this lack of publicity or non-public nature, as also noted by Romanian researcher Nicu Jidovu.

Ca măsură, specificăm opinia autorilor Mihai Olariu și Cătălin Marin „lipsa de publicitate în faza de urmărire penală se manifestă prin imposibilitatea cunoașterii lucrărilor de anchetă de către orice cetățean” [6, P. 16]. Nu în ultimul rând, autorul Daniel Cristea [7, p. 84] a menționat obligația pe tot parcursul fazei de urmărire penală al acestei lipse de publicitate sau caracterului nepublic al urmăririi penale, menționate de cercetătorul român Nicu Jidovu.

CONCLUZII

Lipsa de publicitate în faza urmăririi penale reprezintă o cerință fundamentală transpusă în practică, având dublu rol, pe de o parte de garantare și protejare a drepturilor și libertăților fundamentale prevăzute de legislație și, pe de altă parte, de protejare a intereselor statului. Faza de urmărire penală nu poate fi obiectul unui studiu public, majoritatea legilor introducând confidențialitatea în această fază. Organele de urmărire penală trebuie să găsească modalitățile înțelegerii drepturilor părților și a riscurilor cu privire la încălcarea dreptului lor la viața privată în faza urmăririi penale și să atragă atenția în privința acestor încălcări, conștientizare care devine esențială.

CONCLUSIONS

The lack of publicity during the criminal investigation phase represents a fundamental requirement implemented in practice, serving a dual purpose: on one hand, to guarantee and protect the fundamental rights and freedoms provided by law, and on the other, to safeguard the interests of the state.

The criminal investigation phase cannot be the subject of public scrutiny, as most laws introduce confidentiality during this stage.

Criminal investigation bodies must find ways to understand the rights of the parties and the risks of violating their right to privacy during the investigation phase, and must raise awareness about these violations - an awareness that becomes essential.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

BIBLIOGRAPHICAL REFERENCES

1. Cristea D., Codul penal. Codul de procedură penal. Iași, Editura Lumen, 2024, 800 p.
2. Dolea Ig. Codul de procedură penală al Republicii Moldova, ediția a 2-a, Chișinău, Editura Cartea Juridică, 2020, 1407 p.
3. Codul Penal al Republicii Moldova. În: Monitorul Oficial nr. 72-74, Actualizat la 01.10.2018, Chișinău, Tipografia Centrală, 2018, 168 p.
4. Hotărârea CtEDO pe cauza Brisc c. României din 11.12.2018, nr. 26238/10. În: <https://lege5.ro/gratuit/gmztonjrgi2q/hotararea-in-cauza-brisc-impotriva-romaniei-din-11122018> (accesat 22.09.2025).
5. Hotărârea CtEDO pe cauza Banco de Finanzas e Inversiones S.L. c. Spaniei, din 27 aprilie 1999, nr.36876/97. În: <https://legeaz.net/index.php?view=article&catid=13956:hotarari-cedo&id=811270666:banco-de-finanzas-e-bm9&format=pdf> (accesat 22.09.2025).
6. Olariu M., Marin C. Drept procesual penal. Partea generală. Ediția a III-a revăzută și adăugită, București, Editura Universul Juridic, 2020, 484 p.
7. Jidovu N. Drept procesual penal. Ed.2. București: C.H. Beck, 2007, apud Antoci A., Aspecte istorice și probleme actuale privind respectarea drepturilor omului în raport cu asigurarea confidențialității urmăririi penale. În: Revista Națională de Drept Nr. 6, 2015, p.26. În: Cristea D., Protecția datelor cu caracter personal în procesul penal. Monografie, București, Ed. Pro Universitaria, 2023, 246 p.